

פרשה מאירה

לקום ולהמשיך!

בפרשת 'עקב' משה רבנו ממשיך בנאומו לבני ישראל. הוא מספר להם על מה שקרה לאחר מלחמת התורה. כאשר משה עלה אל ה' להקבל את הלוחות מאת הקדוש ברוך הוא, היה נראה לבני ישראל שמשה מאחר. הם לא המתינו בסבלנות, אלא מהרו ועשו את העגל.

כאשר משה ירד מן ההר ושני הלוחות בידי, הוא הבין שבמצב הזה לא שייך לתת את הלוחות הברית לבני ישראל. משה שבר את הלוחות.

בואו נחשוב: מה אנחנו היינו עושים במצב כזה, כאשר אנחנו מכינים את הדבר הנפלא ביותר, ובסוף אנחנו רואים שכל התוכנית השתבשה, ומי שרצינו כל כך לדאוג לו מתנהג בצורה לא טובה? בנדאי היינו מתיאשים ועוזבים את כל העניין!

אבל משה רבנו לא התאושש מעם ישראל. הוא מהר לבטל את העגל, ורץ להתפלל אל ה' שלא יעניש את בני ישראל! משה לא ויתר למרות שמאמציו הרבים הלכו לאבדון. וכך בזכותו עם ישראל נצל וה' סלח לו!

נלמד ממשה רבנו: אף פעם לא צריך להתאושש. גם אם משהו לא עבד או לא הצליח, נקום, ננסה שוב ונצליח בעזרת ה'!

נכון או לא?

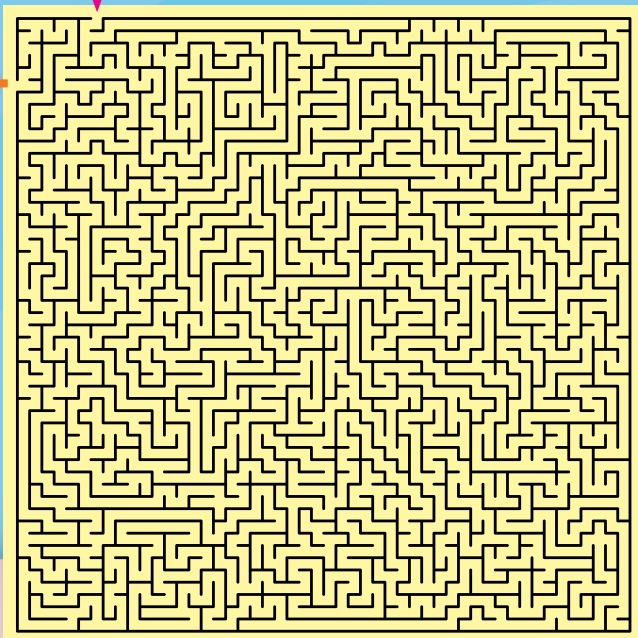
1. פרשת עקב היא הפרשה הרביעית בספר דברים.
2. אם ישראל יקיימו את התורה, יהיו בארץ הרבה חיות טורפות.
3. אם נשמע ונקיים את דברי התורה, נזכה לגשמים בעיתם.
4. משה רבנו שבר את הלוחות כשהיה על הר סיני, למעלה.
5. משה התפלל לה' שיוסלח על חטא העגל.
6. ה' בחר בנו לעם בגלל שאנחנו העם הגדול בין העמים.
7. פרשת 'והיה אם שמוע' שבקריאת שמע, מופיעה בפרשה.

חידת חדגא: ביטוי מתחילת תפילת העמידה שמקורו בפרשה!

חידת פולקע: הביטוי 'ארבעים יום וארבעים לילה' מופיע כמה פעמים בתורה, בקשר למתן תורה. באיזה הקשר נוסף בתורה מוזכר ביטוי זה?

קרוב אבל רחוק - מבוכ

הפזורה שבע דנחמתא

בשבע השבועות שלאחר תשעה באב אנחנו קוראים שבע הפטרות של נחמה. לפניכם המקורות של 7 הפטרות. גלו את 2 המילים הראשונות של כל הפטרה, ומצאו אותן בתפוזרות! הפטרה אחת חסרה. מהי?

א	א	נ	י	ג	נ	ו	י	צ	ר	מ	א	ת	ו	ב
ק	ח	ח	ר	ס	ב	ש	ס	פ	ו	ג	ש	ב	ו	פ
ה	נ	מ	ו	מ	ד	ר	ו	ש	צ	ע	צ	ק	כ	ל
ב	פ	ו	א	א	פ	ל	ע	ש	ב	צ	ר	צ	נ	ז
ח	ע	נ	י	ה	ס	ע	ר	ה	א	ש	ק	צ	ז	ד
ג	ק	ח	מ	ש	ת	ל	נ	ו	ה	ש	ע	ל	ב	ל
ד	י	מ	ו	א	נ	כ	י	א	נ	כ	י	ג	מ	צ
ב	ה	ו	ק	י	ח	ו	נ	ח	ר	ו	נ	ש	פ	ה

מקורות שבע הפטרות:

1. ישעיהו מ, א
2. ישעיהו מט, יד
3. ישעיהו נד, יא
4. ישעיהו נא, יב
5. ישעיהו נד, א
6. ישעיהו ס, א
7. ישעיהו סא, י

Meirkids.co.il

השבוע באתר ערוץ מאיר לילדים

הַאִישׁ שֶׁגָּנַב מַעֲצָמוֹ סִיפּוּר לַשַּׁבָּת

כמה עובדות על החיים: 1. אף בנאדם לא יכול לגעת עם הלשון בכל השיניים 2. עכשיו חלק מכם בודקים את זה... 4. עכשיו גילית שזה לא נכון 5. עכשיו יש לך חיוך על הפנים... 5. לא שמת לב שדילגתי על שלושה? 6. עכשיו אתה חוזר לבדוק 7. לא שמת לב שדילגתי על שש? 8. עבדתי עליך... 9. אבל לא שמת לב שהיה פעמיים חמש...

(מתוך פורום הבדיחות באתר)

הלקוחות את נעליו, הסביר לשוטרים שהזעקו למקום, 'וכשחזרתי כבר לא היתה קערת המטבעות במקומה'.

החשד נפל מיד על האיש שבגללו נכנס אנטוניו אל החדר פנימה - על הלקוח. אבל האיש נשבע בכל הקדוש והיקר לו שהוא לא לקח את הקפה, מה גם שהוא נשאר כל הזמן בסנדלריה, ולא נעלם כשבידו קערת המטבעות. 'עמדתי בגבי אל הדלפק והבטתי בדגמאות השונות של השורכים התלויים כאן על הקיר', ספר האיש, 'וכשהסתובבתי בחזרה כעבר שניות ספורות ונעלמה הקפה ממקומה. כנראה, מישהו התגנב לכאן בזמן הקצר הזה והצליח לגנב את הכסף'.

אמנם לא היה מדבר בסכום גדול, אבל השוטרים ראו כי קפת המטבעות חשוכה בעבור אנטוניו, ופתחו בחקירה נמרצת. הם תחקרו עוברים ושבים ונסו למצא עדים למעשה הגנבה. העבודה הקשה שלהם נשאה פרי. 'כן, ראיתי מישהו שיצא מכאן כשבידו קערה מלאה בכסף', ספר עובר ארח לשוטרים. 'לא חשבתי שהוא גנב, כי לא היה לו מראה מחשוד'. לבקשת השוטרים תאר העד את מראהו של הגנב.

'הוא היה נמוך ומלא, ללא זקן ובעל שפם עבה, בעל שער אפר ארוך ובגדים פשוטים', כך אמר, וככל שהרבה לתאר את הגנב, הלך אנטוניו והחזיר. 'מה קרה?' שאלו אותו השוטרים. 'אתה מזהה את האיש?' אנטוניו לא השיב. 'אתם יודעים מה?' אמר לפתע. 'אני מבטל את התביעה. אינני רוצה שתחקרו יותר אחר הגנב'. כשראו השוטרים כי דבריו נאמרו בכל הרצינות, עזבו אותו לנפשו ויצאו מהסנדלריה.

לעת ערב בא אנטוניו לביתו של פיליפו. 'מה לידידי בבית?' קבל את פניו פיליפו. 'אם אני ידיד שלך, למה לקחת ממני את קערת המטבעות?' הפתיע אותו אנטוניו בשאלה. פיליפו נסה להכחיש את הטענה אבל אנטוניו לא הניח לו להתחמק. לבסוף הוא נשבר והודה: 'סליחה אנטוניו. פשוט קנאתי בהצלחה שלך ולא עמדתי בפתי...'

'חבל מאד', נאנח אנטוניו. המעמד היה מביך וגם עצוב בעבורו. 'אגלה לך את האמת שלא ספרתי עדן לאיש - בפספס שנצבר בקערה, תכננתי לקנות לך מתנה כהוקרת תודה, שהבאת אותי עד למעמדי כיום. הכסף הזה הגיע לך, אבל כעת הוא הגיע אליך בדרך לא ממש מצלחת...'

מה שמגיע לנו ומה שנקבע לנו מן השמים - זה מה שנקבל. כל פעלה אחרת שננסה להשיג באמצעותה את מה שלא מגיע לנו - נדונה לכשלון. חז'ל אמרו את זה בלשונם: 'אין אדם נוגע במזון לחברו כמלא נימה'.

'מה אתה מציע לי לעשות?' שאל אנטוניו את פיליפו בפעם המי יודע כמה. עני מרוד היה אנטוניו, וכל מכריו ידעו כי הוא מחפש עבודה כלשהי להתפרנס ממנה. אבל כיון שמעולם לא רכש השכלה בסיסית, לא הצליח אנטוניו להתמקצע בשום תחום. ולא שהוא לא נסה. אנטוניו היה סמל ודגמא לאיש חרוץ, אבל העסקים שפתח נסגרו בזה אחר זה, מפני שהוא לא שלט בסודות המקצוע.

בעקר היה מתיעץ עם פיליפו הסנדלר. הוא גר סמוך לסנדלריה שלו ובכל פעם שהיה עובר לידה נעצר כדי לשוחח עם פיליפו. זה האחרון זכה לשמע ממנו שוב ושוב את השאלה הקבועה: 'מה אתה מציע לי לעשות?' ובדרך כלל לא היתה תשובה בפיו. אבל כעת התגברו רחמיו של פיליפו על אנטוניו, והוא הניח בפניו את ההצעה הבאה: 'מה דעתך ללמד אצלי את מלאכת הסנדלרות, להתמקצע ולהפך לסנדלר בעצמך?'

אנטוניו קבל את ההצעה בשמחה רבה. הוא הודה לפיליפו נרגשות, וכבר באותו ערב הגיע לסנדלריה והתישב לצד פיליפו, מביט בו עובד לתקן מגף ארוך, שהסליה שלו נקרעה ממנו. העינים של אנטוניו עקבו אחר מעשיו של ידידו הסנדלר, והוא הקשיב להסבריו של פיליפו על אודות ארך המסמרים וכוון הנעיצה שלהם במגף. כך החל רוכש את מקצוע הסנדלרות אט אט, עד שלאחר תקופה ארפה ולמודים מאמצים, הפך אנטוניו לסנדלר בעצמו.

את הסנדלריה שלו הוא פתח בקצה השני של העיר, כדי לא להתחרות בחברו הסנדלר, ולא לקחת ממנו את פרנסתו. ההצלחה חיכה אליו, ולקוחות רבים פקדו את הסנדלריה שלו. לא היה מאשר ממנו, כאשר קפתו החלה מתמלאת במזמנים. אנטוניו החליט לנהג במנהג מענין: הוא העמיד קערה נאה על הדלפק שלו, ועל כל תשלום שקבל מלקוח, הכניס פרוטה לקערה. 'זה מסמל את השנאי שעברתי בחיים', הסביר לאשתו ולמכריו, 'והתחושה שהנה אני מצליח בחיים, ושהלקוחות שלי רבים - נותנת לי חיוק להמשיך הלאה'.

מיום ליום נאספו פרוטות נוספות בקערה שעל הדלפק, ואנטוניו צפה ליום שבו היא תהיה מלאה עד גדותיה. אבל כאשר החלום שלו כמעט התממש, והיו חסרות עוד כמה פרוטות עד למלוייה השופי, נגנבה הקפה... אנטוניו היה המום, משום שהגנבה התרחשה כשהסנדלריה היתה פתוחה, והוא שהה בתוכה. 'נכנסתי רגע לחדר הפנימי כדי להביא לאחד